

Teño sede, dáme da túa auga.

Xesús:

Nesta coresma queremos coñecerte, amarte e seguirte máis fielmente. Non só Auga, auga viva, que apaga toda sede.

Aquí estou, xunto a ti co meu cántaro baleiro. vin pedirche auga, a túa que é viva.

Teño sede, Xesús. Dáme auga da túa e que se converta dentro de min nun manancial que salta dando unha vida sen termo.

Dáme desta auga Señor, non quero ir a outros pozos, non quero augas estancadas. Quero a túa auga viva.

Xesús, enche o meu pobre cántaro. Quero deixar aquí o meu barro, a miña pobreza, o meu pecado, a miña nada.

Quero sentir a necesidade de acudir cada día á túa fonte a beber para continuar a marcha. Dáme a auga viva, esa auga que sacia e dura sempre.

E que a fe, que a vida da graza recibida no bautismo, corra polas miñas veas como manancial de vida inesgotable.

Así, a través do meu testemuño, outros moitos poidan crer en ti, Xesús, como o seu Salvador.

Evanxeo
19 marzo
2017

CORESMA 3ª

"Señor, dáme desa auga,
así non terei máis sede"

Na Coresma descobre a Xesús.
É AUGA: déixate saciar por El.

CORESMA 30

- **ÉXODO 17, 3-7: Dáanos auga que beber.**
- **SALMO 94: R/. Oxalá escoitedes hoxe a voz do Señor: «Non endurezades o voso corazón».**
- **ROMANOS 5, 1-2. 5-8: O amor foi derramado en nós co espírito que se nos deu.**
- **XOÁN 4, 5-15. 19B-26. 39A. 40-42: Un surtidor de auga que salta ata a vida eterna.**

Narrador: Naquel tempo, chegou Xesús a unha cidade de Samaría chamada Sicar, preto do campo que deu Xacob ao seu fillo Xosé; alí estaba o pozo de Xacob. Xesús, canso do camiño, estaba alí sentado xunto ao pozo. Era cara á hora sexta. Chega unha muller de Samaría a sacar auga, e Xesús dille:

Xesús: -«*Dáme de beber*».

Narrador: Os seus discípulos foran á vila mercar comida. A samaritana dille:

Samaritana: -«*Como ti, sendo xudeu, me pides de beber a min, que son samaritana?*»

Narrador: Os xudeus non se tratan cos samaritanos. Xesús contestoulle:

Xesús: «*Se coñeces o don de Deus e quen é o que che di “dáme de beber”, pediríaslle ti, e el daríache auga viva*».

Narrador: A muller dille:

Samaritana: -«*Señor, si non tes cubo, e o pozo é fondo, de onde sacas a auga viva?; es ti máis que o noso pai Xacob, que nos deu este pozo, e del beberon el e os seus fillos e os seus gandos?*».

Narrador: Xesús contestoulle: «*O que bebe desta auga volve ter sede; pero o que beba do auga que eu lle darei nunca máis terá sede: a auga que eu lle darei converterase dentro del nun surtidor de auga que salta ata a vida eterna*».

Narrador: A muller dille:

Samaritana: -«*Señor, dáme esa auga: así non terei máis sede, nin terei que vir aquí sacala. Sei que vai vir o Mesías, o Cristo; cando veña, el diránolo todo*».

Narrador: Xesús dille:

Xesús: -«*Son eu, o que fala contigo*».

Narrador: Naquela vila moitos creron nel. Así, cando chegaron a velo os samaritanos, rogábanlle que queda con eles. E quedou alí dous días. Aínda creron moitos máis pola súa predicación, e dicían á muller:

Veciños: -«*Xa non cremos polo que ti dis; nós mesmos o temos oído e sabemos que el é de verdade o Salvador do mundo*». **Palabra do Señor.** (Narrador – Xesús – Samaritana - Veciños)

Na Coresma descobre a Xesús.
É AUGA: déixate saciar por El.

1. VER: “Estou morto de sede”

- Estamos en camiño cara á Pascua, preparándonos na Coresma. Xa sabemos que o camiño non é fácil, require esforzo para superar as dificultades que atopamos. E cando imos moito tempo con sol, subindo o monte, acabamos tendo sede. É necesario beber, beber auga. Sen ela desidratámonos e morremos axiña. Comentamos como notamos que temos sede e como nos gusta a auga para beber, limpa ou turbia, quente ou fresca.
- Pero tamén temos unha sede que non se calma con auga. Cando un desexa un balón, aprobar o curso, uns xogos ...

Que auga hai que beber para calmar esa sede? De que tes sede?

2. XULGAR: Xesús é AUGA VIVA

- No 3º domingo de Coresma poñemos a letra “s” de Xesús que é AUGA, auga que sacia as nosas ansias de ser felices, a nosa sede de Deus.
- No evanxeo deste domingo Xesús fálanos daquela muller samaritana que, aínda que ela non o sabía, tiña moita sede de corazón, sede de Deus, de estar con el, de ser moi amiga súa. Ao ir buscar auga ao pozo atópase con Xesús que lle di que el ten unha auga nova, unha auga viva que calma toda sede. E ela pídlle: - “Señor, dáme esa auga”.

QUÉ NOS QUERE DICIR XESÚS?

- Todos temos sede de paz, de amor, de alegría, sede de ser mellores, de que o mundo vaia mellor ... Cando un desexa ser feliz, esa sede é a sede do corazón, é a sede de Deus. Pensemos quen nos dará a auga que acougue esa sede do corazón.
- Xesús, el mesmo, é esa auga porque nos regala o seu amor, o seu espírito, a súa bondade, o seu perdón, o seu misericordia, a súa amizade, unha vida nova e divina, un corazón novo, é a auga que de verdade nos vai a facer moi felices.
- Xesús tamén ten sede do corazón, desexa o noso agarimo, a nosa amizade, a nosa confianza, que esteamos sempre ao seu lado. Espera que lle deamos esa auga que acougue esa sede que ten. Xesús espera a vosa auga, o voso amor, o voso agarimo, a vosa amizade, a vosa fidelidade.

Que me está pedindo hoxe Xesús? Cal é a nosa resposta?

3. ACTUAR: Déixate saciar por El

- Pensa a través de que pozos se segue achegando a ti Xesús: persoas, oración, eucaristía, reconciliación, a Igrexa ... *Como podo mellorar o encontro con el para potenciar a miña vida interior, a miña fe, a vida divina da graza Onde máis busca outras augas?*
- Recordade que ao bautizarnos bendicimos a auga da pila bautismal e derramámola na cabeza. Achegádevos á pila e dicide: “Xesús, es a auga viva: lávame, purifícame, dáme de beber. Grazas pola fonte de auga viva na que fun bautizado”.
- Ao entrar no templo, achégate á pía de auga bendita, toca a auga e dille: “Xesús grazas polo meu bautismo, lava o meu pecado, transfórmame, renóvame por dentro, dáme máis fe, éncheme da túa vida de graza. E axúdame a ser testemuña para que outros crean en ti?”.
- Non te conformes coa auga embotellada ... Busca a auga de Xesús! E xa sabes: coa auga, consumo responsable!
Que imos facer?